

Francouzi v Mnichově Hradišti (Les Français à Mnichovo Hradiště)

Jako by to ani nebyly dva týdny, kdy od nás odjeli naši francouzští přátelé. V březnu tohoto roku jsme my (pár studentů sekundy, tercie a kvarty a dva učitelé – Lukáš Umáčený a Markéta Tomášová) navštívili Collège Jean Zay (obdoba českého druhého stupně základní školy) ve Verneuil-sur-Seine (cca 40 km severozápadně od Paříže). Dostalo se nám vřelého přijetí, spousty nových informací a zajímavých poznání. V polovině května jsme měli možnost vše našim francouzským protějškům oplatit. Stejně jako my zvolili i oni cestu vlakem, přivítali jsme je tedy v neděli 12. května ve večerních hodinách na nádraží v Žitavě, odkud jsme je všechny ve čtyřech autech dopravili do Mnichova Hradiště. Setkání Francouzů s jejich českými protějšky bylo již o poznání vřelejší než před dvěma měsíci, kdy došlo k prvnímu osobnímu kontaktu všech zúčastněných.

Program, který jsme na květnový týden v Česku připravili, byl velmi pestrý. V pondělí se Francouzi dostali do naší školy, nejprve jsme společně vyzdobili velkoformátová plátna našimi výtvary, posléze se francouzští studenti se svými učiteli zapojili do výuky francouzského jazyka v hodinách 3.A a následně i sekundy. Proč nevytěžit to, že jsme je měli na půdě našeho gymnázia?! Odpoledne pak bylo věnováno procházce po Mnichově Hradišti, vystoupali jsme na radniční věž či jsme se prošli po zámeckém parku.

Nesměl chybět ani výlet do hlavního města, na ten došlo v úterý. Dojeli jsme tramvají k Pražskému hradu, prošli si jeho nádvoří, obdivovali jsme katedrálu sv. Víta či výhled z rampy u Hradu na stověžatou matičku Prahu s jejími červenými střechami domů. Následovala procházka Nerudovou ulicí, dále Malou Stranou k Lennonově zdi a na Kampu na piknik z vlastních zásob. Přešli jsme již velmi zalidněný Karlův most, rychle jsme se prosmýkli Karlovou ulicí až na Staroměstské náměstí, kde jsme se snažili stihnout defilé apoštolů na orloji Staroměstské věže. V dolní části Václavského náměstí se studenti dočkali zaslouženého volna v podobě dvouhodinového rozchodu.

Středeční program byl již o dost poklidnější – čekal nás totiž výlet k Máchovu jezeru. Procházka po liduprázdné pláži či kolem samotného jezera byla balzámem na duši, slunečné počasí jen podtrhávalo pohodovou atmosféru celého dne. Pravda, naši francouzští studenti trochu „brblali“, nejsou příliš zvyklí se pohybovat pěšky v přírodě, ale při cestě lodí přes jezero a poté i při dovádění v chladivých vodách jezera bylo vše zapomenuto.

Návštěva liberecké IQlandie ve čtvrtek dopoledne byla tím pravým ořechovým pro všechny zúčastněné. Času na prohlídku sice nebylo mnoho, ale i tak všichni z pobytu v tomto interaktivním muzeu vytěžili maximum – a hlavně se každý zaměřil na oblast, jež ho zajímá nejvíce. Únava z bohatého týdenního programu již byla znát, proto všichni opět uvítali možnost zajít během volna na pozdní oběd či za nákupy.

Celý týden nám počasí přálo, slunce se předhánělo v aktivitě, která mu bohužel nevydržela až do konce týdne. V pátek sice studenti strávili nějaký čas ve škole (opět jsme zapojili francouzské děti do výuky konverzace ve francouzském jazyce), ale déšť si vybojoval svou pozici a provázel nás v podstatě po zbytek dne. Výlet do blízkých skal byl tudíž trochu „uplakaný“. Ze Skalky jsme po červené turistické značce došli k Píčovu statku, ke Drábským světničkám a Studeným průchodem až do restaurace Na Krásné vyhlídce, kde jsme se mohli schovat před deštěm a zasytit naše žaludky výborným obědem. Naštěstí se již vypršelo, takže sestup do Olšiny byl již o poznání klidnější. Podvečerní program ve škole byl pro francouzské

studenty korunován překvapením, jež jsme si pro ně připravili. Z velkoformátových pláten totiž vznikla nádherná trička, která budou všem účastníkům projektu připomínat zážitky, jež mají za sebou. Jedlo se, pilo se, došlo i na zajímavé taneční kreaace. Ale nastal večer, bylo třeba nachystat zavazadla a připravit se na rozloučení.

V sobotu ráno jsme si řekli AU REVOIR – české studenty v mnoha případech čekal odpočinek po opravdu náročném programu, ty francouzské dlouhá 13hodinová cesta zpět do jejich domovů. Byla to pro všechny skvělá zkušenost, možnost poznat odlišnou kulturu a nutnost komunikovat v anglickém jazyce, jehož znalost si všichni o to více utvrdili.

Markéta Tomášová